ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 (ἐσωτ. 21). Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐ-). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. συνδρομῆς). Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου. τηλ. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1623

ΤΕΤΑΡΤΗ
25
ΙΟΥΝΙΟΥ 1930
Ἀγατ. ἡλ. 5 ὥ. 7 λ. Δύσις ἡλ. 7 ὥ. 48 λ.
ΦΕΒΡΩΝΙΑΣ ΟΣΙΟΜ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 30.3, ἐλαχ. 18.2. Ὑγρασία ὁ λίγη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761.1

ΠΑΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΑΝΑΓΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΙ

Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΡΩΜΗ, Ἰούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ φιλοδοξίαι τοῦ κ. Μουσσολίνι ὅπως ἀναπτύξῃ τὴν χώραν του εἰς ναυτικὴν Δύναμιν, προκαλοῦν σοβαρὰς ἀνησυχίας. Αἱ ἀνησυχίαι αὐταὶ εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημέναι ἀφοῦ ἡ Ἰταλία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ τρίτη ναυτικὴ δύναμις τοῦ κόσμου. Αἱ φιλοδοξίαι τοῦ Ντοῦτσε ἐπραγματοποιήθησαν καὶ αὐταὶ τὴν ἐξέλιξίν των. Πρὸ ἀναλάβῃ ὑπευθύνως τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, διεκήρυσσεν ὅτι ἡ Ἰταλία ἔπρεπε ν' ἀντιβρεττανικήν, ἀπὸ μίαν πολιτικὴν ἀντιβρεττανικήν, ἐκφράσεων: «Ἡ Μεσόγειος εἰς τοὺς Μεσογειακούς». Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξεπέλιξε τοὺς ρητορικοὺς μύθους του ἔχει μόνον κατὰ τοῦ «ἀγγλοσαξονικοῦ κόσμου», ἀλλὰ γενικῶς ἐναντίον τῶν πλουτοκρατικῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου, τῶν συνάψεως ἐμπορικῶν σχέσεων μὲ τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Αἱ ἀντιβρεττανικὴ πολιτικὴ ὑπαγορεύθη ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς βραχείας διαρκείας, ἐξατμισθεῖσα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνοδον τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰς τὴν ἀρχήν. Ἡ θεμελιώδης αἰτία τῆς ἀποφάσεως, ὅπως ἡ Ἰταλία ἀποκτήσῃ ἰσχυρὸν καὶ νεότευκτον ἐμπορικὸν καὶ πολεμικὸν Ναυτικὸν, παρέμεινε ἀδιάλειπτος καὶ, ὅπως ἀπέδειξαν τὰ τελευταῖα γεγονότα, ἐδυνάμωσε μὲ τὸν καιρόν. Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Ντοῦτσε κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1926 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Περουτζίας περὶ τῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως τῆς ἀρχαίας Ρώμης, δὲν ἦτο ἁπλῆ ἀκαδημαϊκὴ ἄσκησις. Τῷ 1927 ἠρνήθη νὰ συμμετάσχῃ τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως τῆς Γενεύης, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξασθενήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν ναυτικὴν της δύναμιν ἐναντι Μεσογειακῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν ὑπογράψει τὴν συμφωνίας τῆς Οὐασιγκτῶνος. Ἐκτοτε ἡ ἀνάγκη τῆς κατὰ θάλασσαν ἰσοτιμίας ἐτονίζετο συνεχῶς ζωηρότερον. Ἐπανειλημμένως ἐγένετο νύξις περὶ τοῦ «mare nostrum»—τῆς ἰταλικότητος τῆς Μεσογείου. Κάθε τόσον ἐπαναμιμνήσκετο εἰς τοὺς Ἰταλοὺς, ὅτι ἡ μέλλον των ἦτο κατὰ θάλασσαν, αἱ ἐπιτεύξεις των ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς Δυνάμεις προειδοποιεῖοντο, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ἄφινε νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς τὰ στενὰ νερά της.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ

Ὁ ξένος παρατηρητὴς ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ὑπερεπιτυγχάνει δικαίων μὲχρις ἑνὸς μέτρου ὑπερβάσεως. Μὲ τὴν γένεσιν τῶν συγχρόνων διεθνῶν ἀνακατατάξεων, προεκλείσθησαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὅλαι αἱ ἐπιλογαὶ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιτευγμάτων ἐπὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐπιτυχίας ἐπεκράτησαν ἐν τέλει μόνον τὰ ἐπιτεύγματα τὰ ὁποῖα ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῆς ἰσχύος, ποὺ ἐπεδίωκε καὶ ἐπέτυχε ἡ Ἰταλία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Αἱ φιλοδοξίαι τοῦ Ντοῦτσε ἐπραγματοποιήθησαν καὶ αὐταὶ τὴν ἐξέλιξίν των. Πρὶν ἀναλάβῃ ὑπευθύνως τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, διεκήρυσσεν ὅτι ἡ Ἰταλία ἔπρεπε ν' ἀντιβρεττανικήν, ἀπὸ μίαν πολιτικὴν ἀντιβρεττανικήν, ἐκφράσεων: «Ἡ Μεσόγειος εἰς τοὺς Μεσογειακούς». Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξεπέλιξε τοὺς ρητορικοὺς μύθους του ἔχει μόνον κατὰ τοῦ «ἀγγλοσαξονικοῦ κόσμου», ἀλλὰ γενικῶς ἐναντίον τῶν πλουτοκρατικῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου, τῶν συνάψεως ἐμπορικῶν σχέσεων μὲ τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Αἱ ἀντιβρεττανικὴ πολιτικὴ ὑπαγορεύθη ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς βραχείας διαρκείας, ἐξατμισθεῖσα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνοδον τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰς τὴν ἀρχήν. Ἡ θεμελιώδης αἰτία τῆς ἀποφάσεως, ὅπως ἡ Ἰταλία ἀποκτήσῃ ἰσχυρὸν καὶ νεότευκτον ἐμπορικὸν καὶ πολεμικὸν Ναυτικὸν, παρέμεινε ἀδιάλειπτος καὶ, ὅπως ἀπέδειξαν τὰ τελευταῖα γεγονότα, ἐδυνάμωσε μὲ τὸν καιρόν. Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Ντοῦτσε κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1926 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Περουτζίας περὶ τῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως τῆς ἀρχαίας Ρώμης, δὲν ἦτο ἁπλῆ ἀκαδημαϊκὴ ἄσκησις. Τῷ 1927 ἠρνήθη νὰ συμμετάσχῃ τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως τῆς Γενεύης, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξασθενήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν ναυτικὴν της δύναμιν ἐναντι Μεσογειακῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν ὑπογράψει τὴν συμφωνίας τῆς Οὐασιγκτῶνος. Ἐκτοτε ἡ ἀνάγκη τῆς κατὰ θάλασσαν ἰσοτιμίας ἐτονίζετο συνεχῶς ζωηρότερον. Ἐπανειλημμένως ἐγένετο νύξις περὶ τοῦ «mare nostrum»—τῆς ἰταλικότητος τῆς Μεσογείου. Κάθε τόσον ἐπαναμιμνήσκετο εἰς τοὺς Ἰταλοὺς, ὅτι τὸ μέλλον των ἦτο κατὰ θάλασσαν, αἱ ἐπιτεύξεις των ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς Δυνάμεις προειδοποιεῖοντο, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ἄφινε νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς τὰ στενὰ νερά της.

Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

Εἶναι γνωστὴ ἡ τερασ τία ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἰταλίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Τόσον ὑπὸ ἐποψιν συνελικωτῶν ἐκτοπίσματος, ὅσον καὶ ὑπὸ ἐποψιν δρομολογίων ἐξυπηρετούντων μίαν «πολιτικὴν γοήτρου» καὶ ποιότητος σκαφῶν, ἡ ἰταλικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἐσημείωσε προόδους, αἱ ὁποῖαι ἱκανοποιοῦν τὰς μεγάλας φιλοδοξίας τῆς φασιστικῆς πολιτικῆς. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ φασιστικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι, ὅτι ἡ φασιστικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐφεύρε μὲ τὰς χεῖρας ἑσταυρωμένας πρὸ τῆς ὁρμῆς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ἀπεναντίας, ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν τῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς τὴν θέλησιν τῶν σκαφῶν καὶ τῆς ταχύτητος των, θεσπίσασα ὑραβεῖα ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ἐπιχορηγήσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μακρυνῶν δρομολογίων—μέχρις Ἰνδιῶν καὶ Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἡ ἐντονος οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπηρεάσῃ καὶ τὴν ἰταλικὴν ναυτιλίαν, δὲν ἀπεθάρρυνε τὴν φασιστικὴν Κυβέρνησιν. Αἱ τελευταῖαι συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν κατέδειξαν τὴν ἐθνικὴν ἀπόφασιν ὅπως διατηρηθῶν πάσῃ θυσίᾳ δρομολόγια τόσον ζωτικὰ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς χώρας.

Ὅπως εἰς τὸ ἐμπορικὸν Ναυτικὸν, οὕτω καὶ εἰς τὸ πολεμικὸν, αἱ προσπάθειαι τῆς Ἰταλίας ἐστράφησαν κυρίως πρὸς τὴν ναυπήγησιν στόλου ποιότητος μᾶλλον παρὰ ποσότητος. Ἴσως ἔπραξε τοῦτο ὁ Φασισμὸς, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος. Ὅπως ἀρθρογράφει ἐδήλωσαν, ὅτι, ἐὰν ἡ Ἰταλία ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀξίωσίν της περὶ ἰσοτιμίας μὲ τὴν ἰσχυροτέραν ἡπειρωτικὴν Δύναμιν (δηλ. τὴν Γαλλίαν), ἡ ἀξίωσις αὐτὴ δὲν παραβλάπτει τὸ δικαίωμά της ὡς κυριάρχου Δυνάμεως ὅπως ἀποκτήσῃ ἰσοπλίαν καὶ μὲ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν ἢ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας· καὶ ὅτι μόνον ἡ ἔλλειψις χρημάτων τὴν ἠμπόδισε νὰ προβῇ εἰς αὐτὴν τὴν πλέον φιλόδοξον ἀξίωσιν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ἰταλικὸν Ναυτικὸν ἐσημείωσε μεγάλην πρόοδον τόσον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν τεχνικὴν τελειοποίησιν. Ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνέφερεν, ὅτι τὰ πυροβόλα ἐτελειοποιήθησαν, χρησιμοποιηθέντος χάλυβος ἀνωτέρας ποιότητος, ὅτι ἡ ταχύτης τῶν ἐλημάτων ηὐξήθη, καθὼς καὶ ἡ διατρητικὴ δύναμις των· ὅτι, τέλος, εἰδικὰ ἐλήματα ἐπενοήθησαν διὰ τὰ ταχυβόλα ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα.

Μερικοὶ ναυτικοὶ μηχανικοὶ φρονοῦν, ὅτι ἡ μεγάλη δύναμις τῶν ἰταλικῶν ἀτμοκινήτων μηχανῶν, ἡ ἐλαφρότης των καὶ ἡ οἰκονομικὴ ὑπ' αὐτῶν κατανάλωσις καυσίμου ὕλης, θέτουν την Ἰταλίαν ἐπὶ κεραλῆς τῶν ἄλλων· Ἐθνῶν, οὐδὲν τῶν ὁποίων ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀποτελέσματα ὡς τὰ ἀναμενόμενα ἐκ των μηχανῶν τῶν θωρηκτῶν τύπου «Κονττοττίριο». Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἰταλικὰ ὑποβρύχια, ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνέφερεν ὡς ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς τελειότητός των τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν ξένων παραγγελιῶν εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα.

Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ πρόοδος ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἰταλικοὺς ἐγκεφάλους καὶ χεῖρας. Ἡ Ἰταλία ἀπηλλάγη τῆς ξένης βιομηχανίας. Εἰδικῶς δὲ εἰς τὸ Πολεμικὸν Ναυτικὸν, οἱ Ἰταλοὶ δύνανται νὰ θεωρηθοῦν πρόδρομοι πολλῶν τελειοποιήσεων.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἐελτίωσιν τοῦ ὑλικοῦ, καταβάλλεται σύντονος προσπάθεια διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Τὸ ἀξιωματικὸν καὶ τῶν ἀνδρῶν. Ἀπὸ διετίας λειτουργεῖ τεχνικὸν ἵδρυμα, ὅπου ἐπιλεκτοὶ ἀξιωματικοὶ ἀφιερώνονται εἰς τὰ πυροβόλα. Τὰ τορπίλλας καὶ ἄλλας ἐρεύνας. Τὰ πληρώματα παραμένουν ἐπὶ περισσότερον χρόνον εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν συχνὰς ἀσκήσεις. Αἱ ἀσκήσεις δὲ αὐταὶ ἔχουν πάντοτε πρακτικὸν σκοπὸν καὶ ἀποβλέπουν εἰς τὴν λύσιν κάποιου προβλήματος, ἀντὶ νὰ εἶναι ἀκαδημαϊκαὶ ἁπλῶς ἀσκήσεις, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ πραγματικαὶ συνθῆκαι τοῦ πολέμου.

Ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Ρουμανίας

Ἡ ἠρωϊκὴ καρτερία τῆς "Μεγαλειοτάτης" Ἑλένης

Οἱ Ρουμᾶνοι τὴν ἀποκαλοῦν "Ἀγίαν"

"Διετήρησα πάντοτε ἀῴραντον στοργὴν ὡρὸς τὴν γενέτειράν μου"

Ἡ ρουμανικὴ δυναστικὴ κρίσις διερρυθμίσθη μὲ γοργότητα ἀνάλογον πρὸς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἔκρηξίν της. Τὰ πάντα βαίνουν καλῶς· καὶ ὁ διεθνὴς τύπος γέμει πληροφοριῶν περὶ τῆς νέας τάξεως πραγμάτων ἐν Ρουμανίᾳ. Ἂν ὅμως ὁ ἐξόριστος ἐπανῆλθεν, ἡ τραγῳδία τῆς «Μεγαλειοτάτης Ἑλένης» συνεχίζεται ἢ μᾶλλον ἐνεταῦθι. Ἡ λατρευτὴ βασιλοπούλα τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἐφελκύει τὸν διεθνῆ θαυμασμὸν διὰ τὸν τόσον ἀξιοπρεπῆ καὶ ὑπεράνθρωπον καρτερίαν της, διέρχεται ἡμέρας θλίψεως. Οἱ Ρουμᾶνοι τὴν περιβάλλουν μὲ ἀγάπην πρωτοφανῆ, προσκυνοῦν τὴν εἰκόνα της. Οἱ Ἕλληνες δὲν τὴν λησμονοῦν εἰς τὸν πόνον της, ὅπως καὶ αὐτὴ δὲν λησμονεῖ τὴν Ἑλλάδα.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἀνταπόκρισιν τῆς Ἑλληνογαλλίδος δημοσιογράφου κ. Luc Valti, ἡ ὁποία κατώρθωσε νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὴν Ἑλένην καὶ συγκεντρώνει τὰς σχετικὰς μὲ τὴν τραγικὴν ἱστορίαν της πληροφορίας:

«Μέσα στὸ ἄσπρο της παλάτι τοῦ Κισσελέφ, εἰς Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Ἑλένη», ὀνειροπολεῖ καὶ σιωπᾷ. Ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ὑψηλά, καὶ τόσον μακρυὰ ὥστε τὰ ἀναταράγματα τῶν παθῶν νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ τὴν φθάσουν. Ἐπιζητεῖ τὴν σκιὰν καὶ τὴν μοναξιάν. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ κοινὴ φήμη πλέκει τὸν θρῦλόν της γύρω ἀπὸ αὐτὴν καὶ γύρω ἀπὸ τὸ μυστικὸν τῆς ζωῆς της.

Σᾶς λέγουν: «Τὸ παρελθὸν ἐσβέσθη... Οἱ σύζυγοι, συνδιαλλαγέντες, ἐπανήρχισαν τὴν οἰκογενειακὴν ὕπαρξιν...»

Ἄλλοι βεβαιώνουν, ἀπεναντίας, ὅτι ἡ σύζυγος, μνησικακοῦσα, ἐπρόφερεν ἕνα «ποτὲ» ἀφοπλίζον πᾶσαν ἐλπίδα. Καὶ συμπεραίνουν ὅτι ἡ συνδιαλλαγὴ αὐτὴ—ἀγωνιωδῶς ἀναμενομένη ἀπὸ κάθε ρουμανικὴν καρδίαν, διότι θὰ σημειώσῃ τὴν λύσιν μιᾶς κρίσεως τόσον πολιτικῆς, ὅσον καὶ ἠθικῆς— θὰ ἦτο ἤδη γεγονὸς τετελεσμένον χωρὶς τὴν ἀδιαλλαξίαν Της.

Ἐλιγμοὶ ἀντιφάσεων... Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ζοῦν χωριστά, αὐτὴ εἰς τὸ μοναχικὸν ἀνάκτορον τοῦ Κισσελέφ, αὐτὸς εἰς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα τοῦ Κοτροτσένι. Βλέπονται; Αὐτὸς τὴν ἐπεσκέφθη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξιν του. Σήμερον ἐπρογειωμάτισαν παρὰ τῷ πρίγκηπι Νικολάῳ· αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα συνάντησίς των. Ἡ σπασμένη ἅλυσος θὰ ἀνασυνδεθῇ ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ κρίθὰ ἀνασυνδεθῇ ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ κρίνει μονομιᾶς. Ἐὰν δὲν ἀνασυνδεθῇ ἀκόμη, ἡ ἐπιβράδυνσις δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν βασίλισσαν Ἑλένην...» Ἴσως αὐτὴ δὲν παζαρεύει μίαν συγγνώμην τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, δὲν τῆς ζητοῦν ἐπειγόντως. Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ λεπτὰ ζητήματα καὶ δὲν πρέπει νὰ θίγωνται εἰμὴ μετὰ πολλοῦ καλάμου. Ἀλλὰ δύναταί τις πάντοτε νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἡ βασίλισσα δὲν εἶπε «ποτέ», οὔτε ἔθεσεν ὅρους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκινδύνευαν νὰ ἀποτελέσουν ἐμπόδιον διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων.

Εἷς ὅλα ὅσα λέγονται ἢ γράφονται περὶ αὐτῆς, ἀντιτάσσει ἀπόλυτον σιωπήν. Περιμένει ὅπως —ἐπὶ τέσσαρα ἔτη χωρὶς παράπονον οὔτε νίκημα ἐξεγέρσεως —ἤξερε νὰ περιμένῃ...

Ἡ «Μεγαλειοτάτη Ἑλένη» καὶ ὁ διάδοχος Μιχαήλ

Θέλει νὰ εἶναι ἀπρόσιτος καὶ ὁ καθεὶς ὑποκλίνεται πρὸ τῆς θελήσεώς της.

Νὰ φύγω, λοιπόν, χωρὶς νὰ μὲ τὴν ἰδῶ; Διότι ὅσοι τὴν γνωρίζουν, ξεύρουν καλὰ ὅτι δὲν ἐπανέρχεται ποτὲ ἐπὶ ληφθείσης ἀποφάσεως.

—Ἴσως εἰς τὸ Ἰατρεῖον «Ἁγία Ἑλένη», μοῦ κρυφολέγει εἷς τὸ αὐτὶ κάποιος ποὺ γνωρίζει καλὰ πῶς χρησιμοποιεῖ τὸν καιρόν της. Ἐκεῖ μόνον ὑπάρχει κάποια πιθανότης νὰ τὴν ἰδῇτε.

Ἀλλὰ τὸ Ἰατρεῖον «Ἁγία Ἑλένη», ἱδρυθὲν καὶ διευθυνόμενον ὑπὸ Αὐτῆς, δὲν εἶναι ἀνοικτὸν εἰς τοὺς πάντας. Διαβήματα, συγκεντρώνουσα ὅλο τὸ θάρρος μου, ὁρμῶ:

—Κυρία. Ἡ Μεγαλειότης Σας ἄς μὲ συγχωρήσῃ!

Ἕνα ξάφνιασμα. Ἕνα κίνημα ὀπισθοδρομήσεως. Εἷς τὸ πρόσωπόν της καμμιὰ τραχύτης, ἀλλὰ μόνον ἔκπληξις.

—Ἤθελα νὰ εἰπῶ εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σας;... Ὅλων τὰ βλέμματα εἶναι ἐστραμμένα πρὸς Σᾶς. Ὅλες αἱ γυναικεῖες καρδιὲς πάλλουν γιὰ Σᾶς.

— Εὐχαριστῶ... Δὲν θὰ ξεχάσω. Ἔρχεσθε ἀπὸ μακρυά;

—Ἀπὸ τὸ Παρίσι. Καὶ φεύγω σὲ λίγες ὥρες.

— Παρίσι.... Ὡραῖος τόπος ἡ Γαλλία... Πόσον λυποῦμαι ποῦ τὴν γνωρίζω τόσο λίγο...

—Ἡ Μεγαλειότης Σας μπορεῖ νὰ ξαναέλθῃ.

— Ἴσως... Ἂς ἐλπίζωμε.

Καὶ καθὼς, ἀναλαβοῦσα θάρρος, τῆς ἐνθυμίζω τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸ ἰστορεῖς ἄστυ:

— Τὰς Ἀθήνας; Τὰ παληὰ καλὰ χρόνια, ψιθυρίζει μόλις ἀκουομένη. Διετήρησα πάντοτε μίαν ἀπέραντον στοργὴν διὰ τὴν γενέτειράν μου.

Καὶ χαιηλώνει τὰ βλέφαρά της ἐπάνω στὰ βουρκωμένα μάτια της.

— Χαίρετε, ἢ, ἴσως, καλὴν ἀντάμωσιν. Ὁ κόσμος δὲν εἶναι καὶ τόσον μεγάλος. Ὅταν ξαναπεράσετε ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν...

Σταματᾷ ἀπότομα, ἀλλὰ ἀποτελειώνοντας τὴν φράσιν της. Ὅταν ξαναπεράσω ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν, ἡ αἰθρία θὰ ἔχῃ διαδεχθῇ τὴν καταιγίδα καὶ—τοὐλάχιστον τὸ ἐλπίζει—μία νέα αὐγὴ θὰ ἔχῃ ἀνατείλει ἐπὶ τῆς ζωῆς της...

Ἔφυγε, λευκὴ καὶ τρόπον τινὰ ἄϋλος. Τὸ αὐτοκίνητό της ἐβόμβησεν, ἔπειτα ἐξηφανίσθη, κ' ἐγὼ φαρμὸ πῶς βλέπω ἀκόμη μέσα στὸ δωμάτιον ἕνα φῶς. Γύρω μου, κυρίες ξετρελλαμένες:

— Δὲν ἔπρεπεν... Ἡ Μεγαλειοτάτη δὲν μιλεῖ σὲ κανέναν. Οὐδέποτε τὴν ἐπλησίασε δημοσιογράφος.

Ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι γυναίκα. Καὶ ἐξακολουθῶ νὰ ἀκούω τὴν σοβαρὰν φωνήν της λέγουσαν πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκας: «Εὐχαριστῶ!» Βλέπω τὸ βλέμμα της νὰ θαμπώνῃ ὅταν τῆς ἐνθυμίζω τὰς παιδικὰς ἀναμνήσεις της... Ἐὰν ἡ βασίλισσα εἶναι δυσπερεστιμένη ἐναντίον μου, διότι παρεβίασα μίαν διαταγὴν, «ἡ Πριγκήπισσά μας» θὰ μὲ συγχωρήσῃ.

Διαβάζω, σχετικῶς μὲ αὐτὴν, εἰς τὰς ξένας ἐφημερίδας:

«Ἡ βασίλισσα Ἑλένη; Ψυχρὰ σὰν ἀρχαῖο μάρμαρο... Δὲν ἀγαπᾷ στὸν κόσμο ἄλλον ἀπὸ τὸ παιδί της...»

Πόσον δέν τὴν γνωρίζουν ὅσοι τὰ γράφουν! Ἡ καρδιά της μοιράζεται μεταξὺ τῆς μητρικῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ταπεινῶν, τῶν πασχόντων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφοσιώνεται. Γιὰ ὅλα ὅσα ἐπλήγωσαν αὐτὴν τὴν καρδιά, δὲν ἐξεμυστηρεύθη ποτὲ τίποτε σὲ κανένα. Γνωστὸν εἶναι μόνον—ἕνας στεναγμός, ἕνα φευγαλέον δάκρυ, ἀκόμη καὶ μιὰ σιωπή, εἰς τὸ τέλος προδίδουν τὰ μυστικὰ συναισθήματα—ὅτι ὑπέφερε σκληρὰ καὶ ὅτι ἡ πληγή της ἐξανάνοιξε καὶ τῆς προξενεῖ πόνους. Ἀλλὰ δὲν χωροῦν μνησικακίαι εἰς τὴν ψυχὴν ἐκείνης ποῦ ὅλος ὁ ρουμανικὸς λαὸς ἀποκαλεῖ «Ἁγίαν».

Σᾶς λέγουν ἀκόμη, ὅτι ἀπουσιάζει— ἢ ἀσθενεῖ—καὶ τὴν Κυριακὴν ἔφθαναν μέχρι τοῦ σημείου νὰ βεβαιώσουν, ὅτι τὸ περιβάλλον της ἀνησυχεῖ.

Οὔτε ἀπουσιάζει, οὔτε ἀσθενεῖ. Ἔχει ἀποσυρθῆ εἰς τὴν σκιὰν καὶ δέεται, ἀναμένουσα τὸ πεπρωμένον της. Ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ρουμανικοῦ ἐδάφους, οἱ ἄνθρωποι δέονται μαζί της ὅπως τὸ πεπρωμένον αὐτὸ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τέλους νὰ τῆς χαιογελάσῃ.

ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑ ΠΑΝΔΑΙΜΟΝΙΟΝ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΔΙΧΑΣΘΗΣΑΝ.—ΜΙΑ ΑΠΕΙΛΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΣΑ ΓΕΝΙΚΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΙΝ.—ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΦΕΚΙΣΜΟΥΣ.

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ Κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Τὴν 4 μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Ψηφίζονται εἰς σύνολον τὰ χθὲς ψηφισθέντα νομοσχέδια, καθὼς καὶ εἰς δ' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὰ «περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἐξ ἀπλαρχηγῶν» καὶ «περὶ ἐξοφλήσεως παραγεγραμμένων ἐντόκων γραμματίων».

Ὁ κ. ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ (πρόσφυξ) ἀναγιγνώσκει ἀπὸ χειρογράφου δήλωσιν, εἰς τὴν ποίαν ἀναφέρεται ὅτι ἡ ὑπὸ κύρωσιν συμφωνία ἀπέρχεται τῆς βάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐδραιωθῇ ἡ μετὰξὺ τῶν δύο Κρατῶν φιλία, ἐφόσον εἶνε ἀποτέλεσμα δίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέκυψεν ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἀπειλὴ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἑλληνισμοῦ διατηρεῖται ἀκεραία καὶ ἀναλλοίωτος, ἀφοῦ δὲν ἐξασφαλίζομεν τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἡ Τουρκία θὰ παύσῃ νὰ ἐρείδεται ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τῆς ὑπερβολικῆς ἡμῶν εἰρηνοφιλίας καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἔηραν πυρῖτιδα καὶ τὴν κατὰ τὴν ἀντίληψίν της ναυτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ὑπεροχήν. Καὶ ἂν ὅμως φαντασθῶμεν, τονίζεται ἐν συνεχείᾳ, μὰ ὑπὲρ τῆς τελειότητός των τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν ξένων παραγγελιῶν εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα.

Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ πρόοδος ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἰταλικοὺς ἐγκεφάλους καὶ χεῖρας. Ἡ Ἰταλία ἀπηλλάγη τῆς ξένης βιομηχανίας. Εἰδικῶς δὲ εἰς τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν, οἱ Ἰταλοὶ δύνανται νὰ θεωρηθοῦν πρόδρομοι πολλῶν τελειοποιήσεων.

*Ἐκ παραλλήλου πρὸ

Η ΠΡΩΪΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 0.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ » » 5.—
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » » 100-200
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » » 100-200

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟ » 200 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟ » 100 ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Νεκροταφείον των νουμπιών

Μετά τὴν... ἐκδοδνισιν

Ἡ νέα ὄψις τῶν Παρισινῶν δρόμων

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

...Κανένα τέταρτο...

Ζώστε, κυβερνες, ἀνάσχε ἀπαισιόδοξους, τὰ μάτια μισανοίκτωνε γυναῖκες, τὸ κορμὶ τὸ ἀνοιχτόκορμο ἔκρυβε ὁ ἥλιος. τοῦ κα γιαλοῦ.

—Παιδιά, λέγεις ἀστεῖα, ἀγαπημένε. Θὰ εἶσαι κανένα τέταρτο ἄδειο ἀπόψε;

"Ενα τέταρτο ἔπεσε, τὸ εἰδαμε. Τί ἔπεσε, ὅσα χρειάστηκε γιὰ νὰ φτιάχτῃ ἡ ἀνάπλαση ἡ ἀνάπλαση μὲ τὸ κοίμημα. Ποιὸς μπορεῖ νὰ τὸν ἀρνηθῇ;

Περάσαμε ἀπὸ κεῖ τὸ Παρασκεύη τὸν πρώτο μεγαλομεγαλομαγο, ἀλλὰ καὶ μεγαλομαγους.

"Λιούσανε, παιδιά, Ὁ κοιμισμὸς θέλει νὰ ἔκανε ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα

δάλει κατ' άνάγκην την ένατενίζουν τον παλαιόν εύεργέτην. Και συγχρόνως αι διαφοράι των φυλών και αι αναλύσεις των φυσικών και ηθικών προσόντων των.

Μετ' αυτόν ήρχισε η διανομή των βιβλίων συγχρόνων λαών.

Ηθελησα και εγώ να λάβω μέρος κατ' αυτήν την τόσον σεμνήν και ευγενικήν τελετήν, αλλ' ήμην τόσον ταραγμένος, ώστε δεν ήξευρα ποίον βιβλίον να διαλέξω.

Επιτέλους και τούρα έτι αύτού του εγκλείστου.

Όταν το έπρεπε, οι δρόμοι ήσαν ερημικοί. Ο γύφτος δι' αυτό δεν ήθελε τα βιβλία του· δεν τα κατεδέχθη ούτε ο πτωχοπρόδρομος και νέος συνοικισμός του Πειραιώς, ούτε η πλουσία συνοικία του Παλαιού Φαλήρου, ούτε η Κηφισιά, ούτε η Κηφισσία, ούτε η Κολωνάκι, ούτε η Πλάκα, ούτε η Ομόνοια, ούτε η Σταδίου, ούτε η Πανεπιστημίου, ούτε η Ακαδημίας, ούτε η Σόλωνος, ούτε η Πατησίων, ούτε η Αμερικής, ούτε η Βασιλίσσης Σοφίας, ούτε η Κηφισίας, ούτε η Αλεξάνδρας, ούτε η Λεωφόρος Αθηνών, ούτε η Λεωφόρος Συγγρού, ούτε η Λεωφόρος Αλεξάνδρας, ούτε η Λεωφόρος Κηφισίας, ούτε η Λεωφόρος Πειραιώς, ούτε η Λεωφόρος Μεσογείων, ούτε η Λεωφόρος Αμαλίας, ούτε η Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται, ὅτι ἡ αὔξησις τῶν δαπανῶν τῆς Γαλλίας διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν προκαλεῖ τὰ συνεχῆ σχόλια τοῦ φασιστικοῦ Τύπου, καταγγέλλοντος συχνρόνως καὶ τὰς μετακινήσεις τῶν γαλλικῶν συνταγμάτων, ὡς καὶ τὰς ναυτικὰς ἐνισχύσεις. Μερῖς, μάλιστα, τοῦ φασιστικοῦ Τύπου ἀποδίδει τοὺς ἐξοπλισμοὺς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκφοβισμοῦ τῆς Ἰταλίας, νομίζουσα οὕτω ἡ Γαλλία, ὅτι ἐκ τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐνδαρρύνεται ἡ Νοτιοσλαυΐα ὅπως ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Ἰταλῶν. Ἡ «Γριμπούγε» γράφει, ὅτι ἡ Γαλλία ἐξοπλίζεται καὶ ἀνανεώνει τὰς διαφόρους πολεμικὰς προμηθείας της, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ στρατιωτικῆς κινητοποιήσεως.

Σήμερον ὁ κ. Μπριὰν ἐδέχθη τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὰ ἐπεισόδια τοῦ Μπάρι καὶ ἀνεκοίνωσε τὴν δεδεῖσαν διαταγὴν τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἀποτραπεῦν παρόμοια ἐπεισόδια.

ΡΩΜΗ, 24. (Πρακτορεῖον Στέφανι).— Αἱ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν παρέλασιν τῶν σοκὸλ διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης, μία ὁμὰς νεανίδων ἐνόπλων ἔφερε μεγάλας πινακίδας μὲ τὰς λέξεις: «Φιούμε-Χουσσάκ». Ἡ ὁμὰς αὐτὴ ἐγένετο δεκτὴ μὲ ἐπευφημίας ὑπὸ τοῦ πλήθους: «Ζήτω τὸ νετιοσλαυϊκὸν Φιούμε! Ζήτω ἡ Ἰστρία». Ἠκούσθησαν ἐπίσης κραυγαί: «Κάτω ἡ Ἰταλία».

Η ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Παρὰ τὴν σχετικὴν διάψευσιν ἐκ μέρους τῆς σὐγχρονικῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἐκ Πράγας πληροφορίαι ἐπιμένουν, ὅτι ἤρχισαν εἰς τὴν Βουδαπέστην αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν Ἀψβούργων. Προστίθεται, μάλιστα, ὅτι οἱ Οὐγγροι, ἐκτὸς τῆς ἐνθαρρύνσεως λόγῳ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Καρόλου, ὑπολογίζουν καὶ εἰς ἐξωτερικὰς ὑποστηρίξεις, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ὥστε νὰ θέσουν τὴν Μικρὰν Ἀντάντ ἐνώπιον τετελεσμένου γεγονότος.

ΕΠΗΛΘΕ ΣΟΒΑΡΑ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΟΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΩΣ ΥΒΡΙΣΤΙΚΟΥ

Χθὲς ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, εἶχε συγκληθῇ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς στάσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τοῦ νεαροῦ νόμου περὶ ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀδιάλλακτον στάσιν της ἐναντι τοῦ νόμου. Ἐπίσης ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ὅπως εἰσαγάγῃ ἀμέσως εἰς δίκην πάντα Μητροπολίτην ὅστις θὰ ἐδέχετο νὰ μετάσχῃ τοῦ συγκροτηθησομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Κατὰ συναφεῖς ἀνακοινώσεις ἐξ ἀρμοδίας πηγῆς τὴν ἀδιαλλαξίαν τῆς Ἱεραρχίας ἐπέτεινε καὶ ἡ ἔναντι αὐτῆς στάσις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου. Κατὰ τὰς ἰδίας ἀνακοινώσεις διαρκευῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόνεου, ὁ κ. Παπανδρέου ἀπηύθυνεν ἐγγραφον εἰς αὐτὴν εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέφερεν ὅτι θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καθέσον τῆς Παιδείας, τὰς σχετικὰς μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Πλὴν τούτου θὰ καθιστεῦν πρὸς αὐτὸν γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου ἄλλην σύμβασιν ἐπαρουσίασεν ἐνώπιον τῶν δύο νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ ἄλλην ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας καθὼς καὶ ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου ἤρχισε νὰ διορίζῃ εἰς τὸ συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον διαφόρους φίλους του ἐν οἷς καὶ τὸν υἱὸν τῆς κ. Κυβέλης μὲ παχυλότατον μισθόν.

Ἐκ κύκλων τῆς Ἱεραρχίας παρεῖχετο χθὲς τὴν ἐσπέραν ἡ πληροφορία ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, κατόπιν τῶν ἀπεφάσεων τῆς Ἱεραρχίας ἀρνεῖται ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως.

Ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἐξεδόθη χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν :

«Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν ἡ Ἱεραρχία, μετὰ τὴν μακρὰν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν, καθ' ἣν παρέστησαν ἐν ὅλῳ 39 ἀρχιερεῖς, ἐξέδωκεν ὁμοφώνως τὸ ἑξῆς ψήφισμα :

»Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διαπιστώσασα τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ περὶ ρευστοποιήσεως νόμος ἐμπεριέχει διατάξεις ἀντικανονικὰς καὶ ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἀπὸ ἀιῶνος καὶ γνώμας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ἐφαρμοζόμενος ὡς ἔχει θὰ συνεπαγάγῃ τελείαν ἀποσύνθεσιν καὶ καταστροφὴν τῆς ὑπολειφθείσης μοναστηριακῆς περιουσίας, ὁμοφώνως ἀποφασίζει ὅπως παραγγείλῃ εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον ἵνα ἐπιμείνῃ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε στάσιν αὐτῆς, ζητοῦσα τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

»Ὡσαύτως ἀποφασίζει ὅπως οὐδεὶς τῶν ἀρχιερέων μετάσχῃ τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας διακοπεῖσα χθές, θὰ συνεχισθῇ καὶ σήμερον, ὁπότε πιστεύεται ὅτι θὰ τερματισθῇ διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ κυρωτικοῦ νομοσχεδίου.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν ὑπολείπονται νὰ ὁμιλήσουν ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Κονδύλης. Μετ' αὐτοὺς θὰ δευτερολογήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος, ἀπαντῶν συλλήβδην εἰς τοὺς ποὶ αὐτοῦ ἀγορητάς. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ζητήσῃ ἐν τέλει τὴν κύρωσιν τῆς συμφωνίας, θέτων ζήτημα διὰ τοὺς φίλους του, συμφώνως πρὸς τὴν χθεσινὴν δήλωσίν του.

Κατόπιν τῆς δηλώσεως ταύτης καὶ τῶν καταβληθησόντων παρασκηνιακῶν ἐνεργειῶν, ὅλοι οἱ πρόσφυγες βουλευταί, πλὴν τοῦ κ. Χούρσογλου, ἀποσιωπηθέντος πλέον ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων — ὁ κ. Τσιγδέμογλου εἶχεν ἤδη ἀποχωρήσει πρὸ πολλοῦ — θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς συμφωνίας. Οἱ ὀλίγοι οἱ ὁποῖοι ἐφέροντο ἀποφασισμένοι μέχρι τῆς χθὲς καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, νὰ καταψηφίσουν αὐτήν, ἤλλαξαν γνώμην τὴν νύκτα, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν παραγόντων τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, ἐνεργείᾳ τῶν ὁποίων ἐπήλθεν ἡ μεταστροφὴ αὐτῶν.

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἰδίων κύκλων, ὁ κ. Βενιζέλος ἐννοεῖ νὰ ψηφίσουν ὅλοι, πλὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὑπὲρ τῆς συμφωνίας, ὄχι μόνον διὰ λόγους διπλωματικούς, ἔναντι τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ διὰ προσωπικοὺς ἀκόμη, ἐφόσον αὐτη ὑπῆρξεν ἔργον του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἠθέλησε νὰ ἐμφανίσῃ ἡνωμένην τὴν κυβερνητικὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν ψῆφον της — μολονότι ἐπὶ ἐξωτερικοῦ ζητήματος, ὡς ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία, θὰ ἠδύνατο ν' ἀφίσῃ σχετικὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς φίλους του— ν' «ἀπομονώσῃ» δὲ οὕτω τὰς κατὰ τῆς συμφωνίας ψήφους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον ὁ κ. Βενιζέλος ἔσπευσε χθές, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, νὰ συγχαρῇ ἰδιαιτέρως τὸν κ. Παπαναστασίου διὰ τὴν ἀγόρευσίν του καὶ τὴν δήλωσιν περὶ ὑπερψηφίσεως τῆς συμφωνίας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἡ συμφωνία ψηφισθεῖσα σήμερον ὑπὸ τῆς Βουλῆς θὰ διαβιβασθῇ αὔριον πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἡ ὁποία πιστεύεται ὅτι θὰ τὴν ψηφίσῃ αὐθημερόν. Αἱ νομοθετικαὶ ἐργασίαι ἀκολούθως θὰ διακοποῦν, κηρυσσομένης τῆς λήξεως τῆς συνόδου.

Η ΕΚΚΡΕΜΟΥΣΑ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ὡς καὶ χθὲς ἐγράψαμεν, θὰ συγκροτηθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Βενιζέλου σύσκεψις τῶν κ. κ. Καφαντάρη, Μαρῆ καὶ Βουρλούμη, τῆς ὁποίας θὰ μετάσχουν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Κατ' αὐτὴν, μετέχοντος καὶ τοῦ κ. Ἐπαμ. Χαριλάου, θὰ συζητηθῇ ἐκ νέου τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν ἐκκρεμοῦσαν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἐνδεχόμενον τὴν 1ην Ἰουλίου νὰ προβῇ εἰς τὴν καταγγελίαν τῆς ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Γαλλίας συμβάσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἐδόθησαν ἐκ μέρους τῆς γαλλικῆς ἐπαρκεῖς βεβαιώσεις περὶ ἄρσεως τῶν περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Γαλλίαν τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου προϊόντος.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΑΜΒΕΡΣΑΝ

Κατὰ ληφθὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγράφημα τοῦ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναχωρεῖ σήμερον ἀπὸ τὸ Ἔμς εἰς Βρυξέλλας καὶ Ἀμβέρσαν, πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκεῖ διεθνοῦς ἐκθέσεως.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα τὴν Δην Ἰουλίου.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου θὰ συνταχθῇ ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Μπριὰν περὶ Ὁμοσπονδιακῆς Ἑνώσεως τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπόμνημα πρέπει, ὡς γνωστόν, νὰ ἐπιδοθῇ εἰς Παρισίους μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου.

ΠΑΥΣΙΣ ΓΟΥΡΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεφωνικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Ζάγορᾶ ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Τουρκικῶν σχολείων ἔπαυσε τὸν Τοῦρκον διδάσκαλον Μουσταφὰ Νιαζῆ, ἀντικεμαλικόν, κατόπιν ἀξιώσεως τῆς Τουρκικῆς ἐφημερίδος «Ἰνκιλάπ», ἡ ὁποία ἐδημοσίευσε βιαιον ἄρθρον ἐναντίον τῶν ἀντικεμαλικῶν διδασκάλων. Ἡ «Ἰνκιλάπ» προέβαλε τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀπολύσεως τοῦ Νιαζῆ διότι ἐμηνύθη ὑπὸ τούτου δι' ἄρθρου της ὑβρίζον τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν θρησκείαν.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπανελήφθη εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ δίκη τῶν κ.κ. Παγράλου, Νίδερ καὶ Τανταλίδη διὰ τὰ γερμανικὰ αὐτοκίνητα τοῦ στρατοῦ.

Ἐξετάζεται ὁ μάρτυς Γρ. Ζαφειρόπουλος, ὑπάλληλος τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, ὅστις λέγει ὅτι προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ χαθῇ ἡ προκαταβολὴ τῶν 15 ἑκατομμυρίων καὶ ν' ἀκυρωθῇ ἡ σύμβασις, διότι τὸ Κράτος θὰ ἐζημιοῦτο ὀλιγώτερον. Εἶτα λέγει ὅτι ὁ κ. Τανταλίδης ἔδειχνε κάποιο ἐνδιαφέρον, ἴσως περίεργον διὰ τὴν σύμβασιν.

Ἐπακολουθεῖ ἐτεροδίδιον μεταξὺ τοῦ κ. Κοφινᾶ (συνηγόρου) καὶ τοῦ κ. Μπακοπούλου (κατηγόρου).

Ὁ δεύτερος ἀπαγγέλλει κατὰ τοῦ πρώτου κατηγορίαν ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ κ. Κοφινᾶς ἐκφράζει τὴν λύπην του καὶ τονίζει ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ὑβρίσῃ τὴν κατηγορίαν. Εἶτα τὸ Δικαστήριον ἀποσύρεται εἰς σύσκεψιν μετὰ τὴν ὁποίαν προβαίνει εἰς τὴν σύστασιν πρός τε τὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὴν κατηγορίαν ὅπως αἱ συζητήσεις διεξάγονται ἐν ὁρεμίᾳ καὶ ἡ συνεδρίασις διακόπτεται διὰ σήμερον 10ην π.μ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

Ἀλλ' ἐνῷ, συνεχίζει, πάντες λέγομεν ὅτι πρέπει νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποδαυλίζωμεν τὰς φυσικὰς ἀδυναμίας τῶν προσφύγων — καὶ ὀφείλω νὰ εἶπω πρὸς τιμήν των ὅτι τὴν ἐσπέραν ταύτην εἶδον τοὺς πλείστους τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν νὰ κηρύσσωνται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως — δὲν ἔπρεπε ἐξ ἄλλου νὰ λεχθῇ ὅτι ὡς ἀντάλλαγμα τῆς παραιτήσεως τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως προσφέρομεν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀποζημίωσις ἦτο ἓν ζήτημα νομικοῦ χαρακτῆρος, ἐνῷ ἡ ἀποκατάστασις δὲν ἔπρεπε νὰ τίθεται ὡς ἀντάλλαγμα, διότι τοῦτο εἶνε καθῆκον ἐθνικὸν ὅπερ ἐξεπλήρωσεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς φανεὶς πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν ἥτις τοῦ ἐζητήθη. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν ὅτι ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἀποζημιώσεως τοὺς δίδομεν τὴν ἀποκατάστασιν, διότι θὰ ἔλθῃ βραδύτερον ἄλλος καὶ θὰ τοὺς ὑποσχεθῇ καὶ ἄλλο ἀντάλλαγμα. Τὴν ἀποκατάστασιν θὰ τὴν κάμῃ τὸ Ἔθνος καὶ ἐξ ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἐκ λόγων κοινοῦ συμφέροντος. Ἂν μένουν πρόσφυγες ἀναποκατάστατοι, ἡ ζημία βαρύνει τὸ σύνολον καὶ ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος νὰ τραπῇ ὁ ἀναποκατάστατος εἰς ὀδὸν ἐπιζημίαν καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὸ σύνολον. Ἂν ὁλοκληρώσωμεν τὴν ἀποκατάστασιν ἔχομεν τὸ κέρδος ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ γίνῃ ἰσχυρὸς πολίτης καὶ ἀποδοτικὸς ὑπὲρ τοῦ συνόλου. Πλὴν τούτου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δίδει μίαν ὑπόσχεσιν καὶ εἰς τοὺς ἀναχωρήσαντας ἐκ Κων/πόλεως ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων. Πρέπει νὰ εἴμεθα δίκαιοι. Ὅντως οὗτοι ἀπώλεσαν τὰς ἑστίας των ἄνευ ἐπιβολῆς διὰ συμβάσεως καὶ ἤδη διὰ τῆς συμφωνίας τῆς σημερινῆς τοὺς καθιστῶμεν καὶ πρόσφυγας καὶ τοὺς ἀφαιροῦμεν καὶ τὴν περιουσίαν τους διδομένην εἰς τὴν Τουρκίαν. Καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ δίκαια τῆς κατηγορίας ταύτης ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι προϋπῆρχον συμβάσεις ἐξασφαλίζουσαι αὐτοὺς ἐπὶ τριετίαν καὶ μέγρι τοῦ χρησιμοποιήσουν διὰ τὴν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Ἀλλὰ δὲν ἀποκρύπτω ὅτι δὲν θὰ ἤθελον νὰ ἀκούσω παρὰ τοῦ ἰδίου ὅτι εἶχεν ἄλλοτε συστήσει τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δέν εἶχα συστήσει, εἶχα ἀποδεχθῇ τὴν ἐκουσίαν ἀνταλλαγήν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἀκούσω ὅτι ἀσόμη καὶ σήμερον νομίζετε ὅτι μία τοιαύτη ἰδέα ἦτον ὠφέλιμος καὶ ἀνθρώπινος, ὅταν ἔχετε ὑπ' ὄψει τὴν Ἑλληνοβουλγαρίαν καὶ τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν ἀνταλλαγήν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν τὴν θεωρεῖτε ἀποτυχοῦσαν;

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἐξετελέσθη κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἔχομεν ἀκόμη τόσας ἐκκρεμότητας.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τὴν θεωρεῖτε ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως ἀτυχῆ; Εἰς τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν ἐξ ἄλλου, ἐγὼ ἐπρόκειτο νὰ συστήσω νὰ δεχθοῦν νὰ ἔλθουν ἐκουσίως ὡρισμένος ἀριθμός, ἀλλὰ μᾶς προεκατέλαβον τὰ πράγματα καὶ ἐματαιώθησαν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὁπωσδήποτε, συνεχίζει, θὰ εἶναι καιρὸς τώρα ὅπου τίθεται ἐν τέρμα εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, νὰ ἀναμνησθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγον τοῦ παρελθόντος (θόρυβος). Μὴ ταράττεσθε, δὲν θὰ φέρω ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἐγὼ θέσει ὅρια εἰς τὸν ἑαυτόν μου. Ἐπιλαμβάνομαι μᾶς καταγγελίας ἀτυχοῦς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατ' ἄλλης. Εἶχε καταγγελθῇ ἡ μερὶς αὐτη εἰς τὴν ἄλλην μερίδα ὅτι αὕτη ἦτο ὑπαίτιος τῆς συμφορᾶς. Ἂς μάθῃ τώρα ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ὅτι ἡμεῖς δὲν ἠθελήσαμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ὄχι διότι ἠθέλαμεν σχέσεις φιλικὰς μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ διότι ἐφοβούμεθα τὴν τύχην τοῦ ἐν αὐτῇ Ἑλληνισμοῦ. Διότι ἦτο ἄδηλον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου. Καὶ ὅταν τὰ πράγματα ἐστενοχωρήθησαν, ἠγωνίσθημεν πῶς τὸν Ἑλληνικὸν αὐτὸν λαὸν ἀνέπαφον νὰ διατηρήσωμεν.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Δὲν ἐνόμιζα ὅτι ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ ἐχρησιμοποίει τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον νὰ ἀποδείξουν τὰς φιλειρηνικὰς αὐτοῦ διαθέσεις κατὰ τὸ 1914 καὶ 15, νὰ τὰς χρησιμοποιήσῃ διὰ νὰ ἀναπολήσῃ τὸ παρελθὸν τὸ ὁποῖον ὅλοι δὲν θέλομεν νὰ ἀναπολοῦμεν εἰς τὰς συζητήσεις μας ἐν τῇ Βουλῇ. Καὶ τόσον περισσότερον δὲν ἀνέμενον νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν χρησιμοποίησιν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι γνωρίζει ὅτι τὸ προσφυγικὸν ζήτημα καὶ ἡ συζητουμένη σύμβασις εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου, ἤτις ἔχει ὡρισμένα αἴτια καὶ πολιτικὰ σφάλματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπέχονται βαρεῖαι εὐθῦναι. Ἐὰν ἡ μερὶς τὴν ὁποίαν διευθύνει ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐξετίμα τόσον πολὺ ὅσον ἐφάνη τώρα ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἐκτιμᾷ τὰ πράγματα, κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1921, καὶ ἡ συνέχισις τοῦ πολέμου θὰ ἠμποδίζετο καὶ ὅλοι οἱ πληθυσμοὶ τῆς Μ. Ἀσίας θὰ ἐσώζοντο. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο ἐχρειάζετο νὰ τεθῇ κατὰ μέρος ἡ δημοτικότης τῶν τότε κυβερνόντων, καὶ μάλιστα νὰ τεθῇ κάτω τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ Ἔθνους.

"ΤΟΥΣ ΕΤΟΥΦΕΚΙΣΑΤΕ,,

Ι. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗΣ. Τί μιλᾶτε τώρα γι' αὐτούς ; Τοὺς ἐχαρακτηρίσατε ὡς προδότας καὶ τοὺς ἐτουφεκίσατε. Τί θέλετε ἄλλο ;

Δημιουργεῖται θόρυβος. Οἱ Φιλελεύθεροι διαμαρτύρονται, ἐνῷ οἱ Λαϊκοὶ ἐπιδοκιμάζουν τὸν κ. Μουντζουρίδην.

Ὁ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ προσπαθεῖ νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ ἡ φωνή του πνίγεται εἰς τὸν θόρυβον.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Δὲν δέχομαι διακοπάς.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. "Ἤθελα νὰ σᾶς ἐγύαλα ἀπὸ ἕνα κακὸν δρόμον, ἀλλὰ θὰ τὸ κάμω ἐκ τῶν ὑστέρων.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

*Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ συνεχίζων λέγει ὅτι μὲ τὴν σύμβασιν θέλομεν νὰ κλείσῃ τὸ ἀν' αἰῶνων μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων δράμα. Ἐξετάστέον εἶνε κατὰ πόσον ἡ σύμβασις ἐπιδάλλεται καὶ εἶνε ἐπωφελής. Αὐτη πρέπει νὰ κριθῇ ὡς ἀφορῶσα τὸ σύνολον τῶν Τούρκων καὶ τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων, διότι ἂν ἤθελε κριθῇ κατὰ μέρη ἀσφαλῶς ἤθελεν εὑρεθῇ ἐπιζημία διὰ τὰς κατηγορίας τῶν πληθυσμῶν. Ἐγὼ δὲν ἔχω στοιχεῖα περὶ τῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαξίμων. Δέχομαι ὅτι ἀπὸ τὰς ἐκτιμήσεις ποὺ ἔγιναν καὶ ὅσον ἀφορᾷ καὶ τὰς ἀνταλλαξίμους καὶ μὴ περιουσίας ἡ διαφορὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἀπὸ τὰς τουρκικὰς εἶνε πολὺ μεγάλη. Δὲν ἠμπορῶ νὰ προέλθω εἰς ὑπολογισμούς, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα προκύπτει ὅτι αἱ νόμιμοι ἀξιώσεις αἱ ἑλληνικαὶ εἶνε πολὺ ἀνώτεραι τῶν τουρκικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ συμψηφισμὸς σημαίνει περισσὴν αὐτῶν τῶν ἀξιώσεων. Δὲν φαντάζομαι βεβαίως ὅτι ἡ διαφορὰ εἶνε τόσον μεγάλη ὅση λέγεται ἂν ληφθῇ μάλιστα ὑπ' ὄψιν ἡ καταστροφὴ τῶν ἑλληνικῶν περιουσιῶν καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς τῶν λόγῳ τῆς ἀραιώσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ διαφορὰ ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ ἠδύναντο νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ πραγματοποίησις ἦτο ἐξα